ΕΤΟΣ Α^ον — 'Εν 'Αθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1908 — ΑΡΙΘ. 38

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
Ἐν Ἑλλάδι .... δραχ. 6
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8
Ἑξάμηνος κατ' ἀναλογίαν

ΘΡΑΚΗ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
51, Ὁδὸς Πανεπιστημίου, 51
ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Παράλογος ἀπαίτησις *(ἄρθρον τῆς συντάξεως)*.—Οἱ ἑλληνοτουρκικοὶ σιδηροδρόμοι *(ἄρθρον Ἰταλοῦ δημοσιογράφου.)*—Αἱ γνῶμαι τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ διὰ τὰ μακεδονικὰ *(συνέντευξις εἰς τὸν «Φιγαρώ»)*.——Δηλώσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας.—Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Τιττόνι ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ.—Ἀνταποκρίσεις ἐκ Θρᾴκης.—Τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας.—Ἐπίσημοι πληροφορίαι τῆς δολοφονίας τοῦ Ἕλληνος διερμηνέως.—Διάφορα, Ἀθηναϊκὰ νέα, Ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις κτλ.

ΠΑΡΑΛΟΓΟΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα τῆς ἰθαγενείας τοῦ ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις τῆς γείτονος Ἐπικρατείας διδάσκοντος προσωπικοῦ, κατεδείξαμεν, ὅτι ἡ ἀπαίτησις τῶν ἐπιτοπίων τουρκικῶν Ἀρχῶν, ὅπως παυθῶσιν οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι καθηγηταὶ ἢ διδάσκαλοι καὶ ἀντικατασταθῶσι δι' ἐγχωρίων τοιούτων ἐπὶ οὐδεμιᾶς βασίζεται νομικῆς ὑποστάσεως.

Τὸ μέτρον τοῦτο, οὐ μόνον πρέπει νὰ θεωρηθῇ αὐθαίρετον καὶ ἄδικον, ἀλλὰ συνάμα εἶνε καὶ παράλογον, διότι, ἐνῷ δὲν ἐπιδιώκει κανένα ὡρισμένον σκοπὸν οὔτε ἐξυπηρετεῖ ζωτικόν τι τῆς πολιτείας συμφέρον, παρουσιάζει ἀφ' ἑτέρου ἐν τῇ ἐφαρμογῇ πλείστας ὅσας δυσχερείας καὶ καθίσταται εἰς τὸ ὁμογενὲς στοιχεῖον πρόξενον ἀνυπολογίστων ζημιῶν.

Οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀποτελοῦντες συμπαγεῖς πληθυσμούς, ἀριθμητικῶς ὑπερέχοντας ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων, συντηροῦσι χάριν τῶν ἐκπαιδευτικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν σχολείων, ἐπίσης πολλῷ ὑπέρτερον τῶν ξένων σχολῶν.

Τὸ ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τούτοις διδάσκον προσωπικὸν ἀνέρχεται εἰς χιλιάδας διδασκάλων, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι μὲν ἐκλέγονται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐγχωρίων, ὀλίγοι δὲ σχετικῶς εἶνε ξένοι, δηλαδὴ Ἕλληνες, μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι προσλαμβάνονται ἑκάστοτε ἐξ ἀνάγκης ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν κοινοτήτων, καθ' ὅσον ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἐν τοῖς σχολείοις διδάσκοντος προσωπικοῦ ἐκ μόνων τῶν ἐγχωρίων κατοίκων ἀποβαίνει φυσικῷ τῷ λόγῳ ἀδύνατος, ἕνεκα τῆς πληθώρας τῆς ἐκπαιδευτηρίων.

Ἡ δυσχέρεια αὐτὴ καθίσταται μεγαλειτέρα, ἰδίως προκειμένου περὶ παιδαγωγῶν, διευθυντῶν ἢ καθηγητῶν τῶν σχολαρχείων καὶ γυμνασίων, διὰ τοὺς ὁποίους παρίσταται ἀνάγκη, ὅπως μετακαλῶνται πάντοτε ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀφοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ ἀλλαχοῦ τῆς Τουρκίας δὲν ὑπάρχει ἀνωτέρα τις Πανεπιστημιακὴ σχολή, ἐπιτρέπουσα τὸν ἐν τοῖς παιδαγωγικοῖς ἢ φιλολογικοῖς μαθήμασι καταρτισμὸν τῶν ἰθαγενῶν νέων.

Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἑκάστοτε διοριζόμενοι ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἀναλαμβάνοντες προσωρινὴν ὑπηρεσίαν ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν, οὐδόλως εἶνε διατεθειμένοι, ὅπως ἀπορρίψωσι τὴν νομίμως κεκτημένην αὐτῶν ὑπηκοότητα χάριν τῆς προσκαίρου ταύτης ἐργασίας, προτιμῶσι δ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ζητήσωσι θέσιν εἰς οἱονδήποτε ἄλλο μέρος ἢ ἐν Τουρκίᾳ.

Τὰ γεγονότα ταῦτα δεικνύουσιν ἐπαρκῶς τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας δυσκολίας, αἵτινες παρουσιάζονται ἐν τῇ διακανονίσει τοῦ ζητήματος τούτου, συνάμα δὲ δικαιολογοῦσι πληρέστατα τὰς ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικὰς κοινότητας, αἱ ὁποῖαι ἀναγκάζονται ἐνίοτε πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων αὐτῶν νὰ καταφύγωσι εἰς τὸν διορισμὸν ἀφοσιωμένων [illegible] ἢ καθηγητῶν, ἑλλήνων ὑπηκ...

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶχε καὶ ἄλλοτε ἀνακινηθῇ ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν. Ἐν τούτοις ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὸ δίκαιον τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς βιοῦντος ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ κατανοοῦσα τὸ δυσχερὲς τῶν περιστάσεων, ἀφῆκεν αὐτὸ ἐκκρεμὲς ἢ μᾶλλον ἐπέτρεψε σιωπηλῶς τὴν διακανόνισιν τῶν πραγμάτων, συμφώνως πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε εἰωθότα.

Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν εἰς τοὺς νομοταγεῖς καὶ φιλησύχους ἑλληνικοὺς τῆς Αὐτοκρατορίας πληθυσμοὺς δὲν θὰ δοθῶσιν ἀφορμαὶ δυσαρεσκείας καὶ αἰτίαι παραπόνων ἐκ μέρους τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἀφοῦ μάλιστα δὲν ὑπάρχει λόγος κατὰ τὰς σημερινὰς δυσχερεῖς περιστάσεις νὰ προκαλῶνται τοιαῦται δυσαρέσκειαι καὶ ἀφοῦ εἶνε ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἡ παράλογος αὕτη ἀπαίτησις, μὴ προερχομένη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς γενικοῦ τινος μέτρου, ἀλλ' ἀπορρέουσα ἐκ μονομεροῦς διαβήματος τῶν κατὰ τόπους διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἥκιστα ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ ἄμεσα καὶ ζωτικώτερα συμφέροντα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους.

ΚΥΚΛΩΨ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

ΑΡΘΡΟΝ ΙΤΑΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΛΗΡΗΣ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

«Τὸ Βῆμα» τῆς Ρώμης δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον τοῦ Ἰταλοῦ δημοσιογράφου Τζούλιο Τζιορδάνι περὶ τῆς σιδηροδρομικῆς πολιτικῆς τῆς Αὐστρίας, τὸ ὁποῖον δὲν δίδει μόνον πλήρη ἀνάλυσιν τῆς πολιτικῆς ταύτης, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ καταδεικνύει καὶ τὰς ὠφελείας, αἵτινες μέλλουσι νὰ προκύψωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σιδηροδρόμων.

Τὸ ἄρθρον δὲν χαρακτηρίζει φιλελληνισμός, ὡς θὰ ἠδύνατό τις νὰ πιστεύσῃ ἐκ πρώτης ὄψεως· δίδει ὅμως ἀκριβεστάτην εἰκόνα τῶν μεγάλων πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς πραγματώσεως τοῦ δικτύου καὶ παρέχει ἀσφαλῆ ὅπως δήποτε συμπεράσματα περὶ τῆς μελλούσης νὰ τηρηθῇ ἐν τῷ Αἵμῳ διεθνοῦς πολιτικῆς.

»Ἡ Βιέννη, γράφει ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος, εἶνε ἡνωμένη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπ' εὐθείας μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν μέσῳ Βουδαπέστης—Βελιγραδίου—Νύσσης καὶ Σόφιας καὶ διὰ μιᾶς καμπύλης ἐλαττωματικῆς καὶ μὲ τὴν Θεσσαλονίκην, μέσῳ Βελιγραδίου, Νύσσης καὶ Σκοπίων. Ἀλλ' οὐδεμία τῶν γραμμῶν τούτων, τῶν διερχομένων διὰ μέσου ἀνεξαρτήτων κρατῶν, εἶνε ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Αὐστρίας, προσέτι δὲ μόνον ἡ γραμμὴ Κωνσταντινουπόλεως—Σόφιας—Βελιγραδίου—Βουδαπέστης, δι' ἧς διέρχεται ἡ γραμμὴ τοῦ «Orient Express» εἶνε ἐπικερδὴς καὶ ἐμπορικῶς ἐκμεταλλεύσιμος.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ Αὐστρία ἐζήτει πρὸ πολλοῦ νέαν διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον. Τὸ ἄρθρον 25 τῆς Βερολινείου συνθήκης δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Αὐστρίαν νὰ κατασκευάσῃ στρατιωτικοὺς καὶ ἐμπορικοὺς δρόμους εἰς τὸ Νόβι-Παζάρ, οὕτως ὥστε, ἐὰν αἱ βοσνιακαὶ γραμμαὶ ἡνοῦντο μὲ τὴν Μητροβίτσαν, ἡ Αὐστρία θὰ ἠδύνατο εὐχερέστατα νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν Μακεδονίαν, τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Θεσσαλίαν.

»Αἰφνιδίως ὁ βαρῶνος φὸν Αἰρενταλ, ὁμιλῶν πρὸς τὴν οὐγγρικὴν Ἐπιτροπήν, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Αὐστρίας εἰς Κωνσταντινούπολιν εἶχεν ἐπιφορτισθῇ νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν πρὸς μελέτην σχεδίου σιδηροδρόμου, ἑνοῦντος τὴν Βοσνίαν μὲ τὴν Μητροβίτσαν. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἡ «Ἀστραπὴ» τῶν Παρισίων ἐξεδάχωνεν, ὅτι ὁ [illegible] εἶχεν ὑπογραφῇ. Ὁ βαρῶνος φὸν Αἰρενταλ ἐξήγησεν ἀπεριφράστως ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τὴν σημασίαν τῆς ἐπιτυχίας του. Ἡ γραμμὴ αὕτη, εἶπε, θὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὸ αὐστροουγγρικὸν ἐμπόριον νὰ ἐκτείνεται πρὸς τὸ Αἰγαῖον. Ἐκτὸς τούτου ἐπίκειται καὶ ἡ ἕνωσις τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σιδηροδρόμων. Τοιουτοτρόπως ὁ συντομώτερος δρόμος τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς Ἰνδίας θέλει διέλθει ἐκ Βιέννης, Βουδαπέστης, Σεραγέβου καὶ Ἀθηνῶν. Ἡ Αὐστρία ὡς ἐκ τούτου θὰ [illegible] τὰς ἑλληνικὰς προσπαθείας [illegible] Κωνσταντινουπόλει [illegible] Λαρίσσης—Θεσσαλονίκης καὶ [illegible] ἀφ' ἑτέρου καὶ [illegible] τὸ Μαυροβούνιον [illegible] τοιούτου σχεδίου [illegible] ἐμπορικὴ [illegible] κλήρου, [illegible] μος τοῦ Νόβι-Παζὰρ [illegible] ἑλληνικῶν [illegible] διὰ τὴν [illegible] σιδηροδρόμων μέχρι Θεσσαλονίκης. Ἡ προέκτασις εἶνε [illegible] χιλιομέτρων καὶ ἐνδιαφέρει [illegible] καὶ τὴν Τουρκίαν, ἡ ὁποία κατὰ τὸν [illegible] πόλεμον μετὰ [illegible] τὰ στρατεύματά της μέχρι τῶν [illegible]. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν [illegible] σιδηροδρόμων Δ. Γεωργιάδης, [illegible] μεγάλης παιδείας καὶ [illegible], ἔγραφεν εἰς φυλλάδιον νεωστὶ ἐκδοθέν, ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη εἶνε ἐξαιρετικῶς προσφιλὴς εἰς τὸν Σουλτᾶνον καὶ ὡς ἐκ τούτου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λιμένος τούτου ἡ ἄδεια τῆς σιδηροδρομικῆς ἑνώσεως εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ ἐκδοθῇ. Τὴν ἐπιχείρησιν τῶν ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων ἀνέλαβεν ἰσχυρὰ ὁμὰς ἀγγλογαλλική, ἡ ὁποία ἐνεπιστεύθη τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων εἰς τὴν γαλλικὴν ἑταιρείαν τῆς Μπατινιόλ.

»Ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἕνωσιν Θεσσαλονίκης—Λαρίσσης ἐργάζονται εἰς Κωνσταντινούπολιν τέσσαρες Μ. Δυνάμεις, ἡ Ἰταλία, ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία. Τὰ τραῖνα τῆς Θεσσαλίας δὲν θὰ διέλθωσι διὰ τῆς Θεσσαλονίκης—Βοσνίας διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς Βιέννην, διότι ἤθελον διανύσει ἐκ περισσοῦ 130 χιλιόμετρα μὲ τὴν γραμμὴν ταύτην.

»Ἡ Ἑλλὰς δράττεται τῆς στιγμῆς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Αὐστρίας, ἡ ὁποία ἔφθασε σιδηροδρομικῶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἵνα ἑνώσῃ ταύτην μὲ τὰς Ἀθήνας.

Ποῖα θὰ εἶνε τὰ ἀποτελέσματα τῆς νέας αὐτῆς γραμμῆς; Τὸ δηλοῖ ὁ κ. Γκόττλανδ, ὁ διευθυντὴς τῆς γαλλικῆς τεχνικῆς ἀποστολῆς ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ Πειραιεύς, λέγει, θέλει ἀποβῇ τὸ ἀκρότερον νοτιοανατολικὸν σημεῖον σιδηροδρόμου τῆς Εὐρώπης, τὸ πλησιέστερον πρὸς τὸ Πὸρτ-Σάϊτ.

Πράγματι ἡ ἀπόστασις Πὸρτ-Σάϊτ-Πειραιῶς εἶνε κατὰ 600 χιλιόμετρα συντομωτέρα τῆς Πὸρτ-Σάϊτ-Βρεντήσιον καὶ ταυτοχρόνως ἡ διὰ Πειραιῶς διάβασις εἶνε βραχυτέρα καὶ διὰ τὴν ὁλικὴν ἀπόστασιν τῶν εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν μέχρι Πειραιῶς.

Οὕτω, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Γκόττλανδ, σήμερον ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Βιέννης μέχρι Πὸρτ-Σάϊτ μέσῳ Πειραιῶς εἶνε κατὰ 24 ὥρας συντομωτέρα ἢ μέσῳ Βρενδησίου, ἡ ἀπὸ Βερολίνου κατὰ 20, ἡ ἀπὸ Πετρουπόλεως ἢ Μόσχας κατὰ 26, ἡ ἀπὸ Βρυξελλῶν 14, ἡ ἀπὸ Καλαὶ 8 καὶ Παρισίων 5. Πέντε ὧραι βεβαίως εἶνε ἀσήμαντον πρᾶγμα διὰ μέγα ταξείδιον, ἀλλ' ἡ γραμμὴ δύναται νὰ προτιμηθῇ μόλα ταῦτα, ὡς ἐνέχουσα ὀλιγωτέρας ὥρας θαλασσινοῦ ταξειδίου.

Ἐν γένει δὲ ἡ βαλκανικὴ αὐτὴ γραμμὴ θὰ περιορίσῃ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βουδαπέστην, εἰς Βιέννην καὶ εἰς Βαρσοβίαν κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Μόναχον, εἰς Βερολῖνον, εἰς Πετρούπολιν, Μόσχαν, Βρυξέλλας καὶ Καλαὶ κατὰ τὸ τρίτον, καὶ εἰς τοὺς Παρισίους κατὰ τὸ τέταρτον.

Πέρυσιν ὁ κ. Γεωργιάδης ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Μπολλέτη, τότε ἐπιτετραμμένου τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀθήναις, ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου» ἰδιαίτερον τραῖνον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς γραμμῆς μέχρι Λεβαδείας, προσφέρων εἰς πάντας ἐξαίσιον πρόγευμα.

Ὁ κ. Γεωργιάδης κατὰ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν ὡμίλησε πολὺ καθαρῶς περὶ τῶν μεγάλων ἐλπίδων, ἃς τρέφει ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Θεσσαλίας.

Ὡς ἀντάλλαγμα τοῦ βορειομεσημβρινοῦ σιδηροδρόμου ἡ Ρωσσία ἐζήτησεν ἕτερον ἀνατολικοδυτικόν, διερχόμενον διὰ Ρουμανίας καὶ Σερβίας, καὶ ἵνα μὴ [illegible] ἡ Βουλγαρία, συναινεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν ἀνάγκῃ τὴν προέκτασιν [illegible]-Σκοπίων.

Τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ σιδηροδρόμου [illegible] εἶνε καθωρισμένον. Θὰ κατα[illegible] εἰς Ἀντίβαρι ἢ νοτιώτερον εἰς τὸν [illegible] τῆς Μέδουας, ὁ ὁποῖος σιδηρόδρομος δὲν θὰ ἐτίθετο οὕτως ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Αὐστρίας, [illegible] γνωστόν, [illegible] δικαιώματα [illegible] νομικὰ [illegible] ὑγειονομικὰ [illegible] σεως.

[illegible] καὶ ἂν γείνῃ ἡ νέα γραμμή, θὰ ἔχῃ [illegible] σημασίαν σπουδαίαν, ὥστε νὰ ἀντισταθμίσῃ τὰς συνεπείας τῆς Βοσνίας-Θεσσαλονίκης. Δι' αὐτῆς ἡ Σερβία καὶ ἡ Ρουμανία θὰ εὕρωσι μίαν διέξοδον διὰ τῶν Αὐστριακῶν, ἀποφεύγουσαι τὰ Δαρδανέλλια καὶ ἐξάγουσαι ἐκεῖθεν τὰ προϊόντα των.

Ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ὠφεληθῇ βεβαίως, εὑρίσκουσα οὕτω τὸν δρόμον τὸν ἴδιον, ὃν οἱ Ρωμαῖοι ἀετοὶ διήνυσαν, στρατεύοντες κατὰ τοῦ Βυζαντίου. Ἀλλὰ θ' ἀγωνισθῇ κατὰ φοβερῶν ἀνταγωνιστῶν, τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας, καὶ ὅλα τὰ πλούσια ἐμπορεύματα θὰ προτιμήσωσι νὰ ἐξακολουθήσωσι πρὸς βορρᾶν τοὺς βοσνιακοὺς σιδηροδρόμους παρὰ νὰ ἐκτίθηνται εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὰς ἀπὸ ἀτμοπλοίου εἰς ἀτμόπλοιον μετακομίσεις.

Ἐπίσης εἰς ὅλας τὰς ἀγοράς, εἰς ἃς μεταβαίνει τις διὰ μέσου τοῦ Σουὲζ θὰ εὕρωμεν τὸν Γερμανὸν ἐμπορικὸν ταξειδιώτην. Τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Ἰνδιῶν θὰ διέλθῃ διὰ Πειραιῶς καὶ ἴσως, καθὼς λέγει ὁ κ. Γεωργιάδης, ἡ χρυσῆ ὁμὰς τῶν περιηγητῶν, ἀφοῦ ἴδῃ τὰς Ἀθήνας, θὰ ἀναβῇ πάλιν εἰς τὸν σιδηρόδρομον, διευθυνομένη εἰς Τανάγραν, Θήβας καὶ Λεβαδείαν ἀντὶ τῆς Ἰταλίας.

Ὥστε μετὰ τὴν ἐκχώρησιν τοῦ Αὐστριακοῦ σιδηροδρόμου μόνη παρηγορία μένει εἰς ἡμᾶς ὁ λατινοσλαυϊκὸς νέος σιδηρόδρομος».

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

ΔΙΑ ΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

Ὁ «Φιγαρὼ» δημοσιεύει συνέντευξιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην ὁ κ. Θεοτόκης, ἐκθέτων τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν, ἐκφέρει διαφόρους κρίσεις ἐπὶ τῶν αἰτίων αὐτῆς καὶ ἐκφράζει ἀπεριφράστως τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος.

«Ὁ κ. Θεοτόκης, λέγει ὁ κ. Μπουρντὼν μοὶ ὡμίλησε μετὰ μεγάλης ἐλευθερίας καὶ εἰλικρινείας, ἀναπτύξας λύσιν ἐντελῶς νέαν τοῦ Μακεδονικοῦ προβλήματος.

«Ὁ κ. Θεοτόκης ἐχρωμάτισε κατ' ἀρχὰς διὰ τῶν μελανωτέρων χρωμάτων τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν, ὡμίλησε δὲ εἰρωνικῶς καὶ περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν χώρᾳ, μὴ ἐχούσῃ ἀσφάλειαν καὶ ὅπου πρωτεῦον ζήτημα κατὰ τὴν γνώμην του εἶνε ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως.

«Ὡς πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν καὶ τότε γνώμην περὶ αὐτονομίας καὶ Διοικητοῦ εἶπεν, ὅτι τοιαύτη λύσις θὰ ἰσοδυνάμει πρὸς παραπομπὴν τοῦ ζητήματος εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον.

«—Ἐμελέτησα ἐπὶ μακρὸν τὸ ζήτημα· καὶ ἐφ' ὅσον ἐσκεπτόμην ἐπ' αὐτοῦ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐνισχύετο ἐν ἐμοὶ ἡ πεποίθησις, ὅτι ἀσφάλειαν ἐπιτυχίας διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως παρέχει μόνον ἡ λύσις τοῦ ζητήματος διὰ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς Μακεδονίας εἰς ζώνας ἐπιρροῆς.

«Ἐννοῶ τὸν καταμερισμὸν τῆς χώρας εἰς τμήματα ὡρισμένα, ἀναλόγως τῆς ἐν αὐτοῖς ἐπικρατήσεως τῶν φυλῶν.

«Τοῦ σχεδίου τούτου ἐφαρμοζομένου εἰς ἑκάστην φυλετικὴν ζώνην, ἡ μειοψηφία, οἵας δήποτε καὶ ἂν ἦνε ἐθνικότητος, θὰ ἀναγκασθῇ ἢ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν ἐπικρατεστέραν τοῦ τμήματος ἐθνικότητα ἢ νὰ μεταναστεύσῃ εἰς τὴν γειτονικὴν καὶ ὁμόφυλον ἐπαρχίαν.

«Ἀγῶνες ἀνθρωποκτόνοι δὲν θὰ συνέβαινον πλέον καὶ ἕκαστος θὰ εἶχε συμφέρον νὰ ζῇ ἐν εἰρήνῃ, ἐὰν δὲν ἐπεθύμει νὰ ὑποβληθῇ εἰς κινδύνους ἀντεκδικήσεων. Θὰ ἐξέλιπε ταὐτοχρόνως ἡ ἔξαψις καὶ τὰ ἐπακόλουθα ταύτης κακά. Ἕκαστον ἐθνικὸν στοιχεῖον δὲν θὰ εἶχε πλέον λόγον ν' ἀγωνίζηται περὶ τῶν πρωτείων καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ἀναρχία καὶ τὰ φονικὰ δράματα θὰ ἐξέλιπον».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Μπουρντὼν διέκοψε τὸν κ. Θεοτόκην ἐρωτήσας αὐτὸν ποῖα ὑποθέτει ὅτι θὰ ἦτο ἡ στάσις τῆς Τουρκίας ἀπέναντι τοιαύτης λύσεως καὶ ἂν ὑποθέτῃ ὅτι ἡ Πύλη θὰ ἐπέτρεπεν εὐκόλως ἐφαρμογὴν τοιούτου σχεδίου, ἰσοδυναμοῦντος μὲ διαμελισμόν.

Καὶ ὁ κ. Θεοτόκης ἀπήντησεν:

«—Ἡ Τουρκία θὰ ἀνθίστῃ βεβαίως [illegible] λάβει τὴν ἀπόφασιν ἢ νὰ [illegible] κὸν ἵνα μὴ [illegible] ποτε. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Τουρκία δὲν θὰ εἶχε δίκαιον νὰ ἀντιστῇ. Σχηματισμὸς ζωνῶν ἐπιρροῆς δὲν σημαίνει ποσῶς διαμελισμόν.

«Ἡ Μικρὰ Ἀσία κατοικεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ἑλλήνων· ἕπεται τάχα, ὅτι ἐκ τούτου προκύπτει ζήτημα προσαρτήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ἡ Ἤπειρος ἐπίσης ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ὡς τμῆμα τῆς ἑλληνικῆς γῆς καὶ παρεχωρήθη παρ' αὐτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα. Ἐν τούτοις παραμένει ἀκόμη ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν.

«Ἡ μήπως εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸ κλασικὸν παράδειγμα τῆς Αὐστροουγγρικῆς Αὐτοκρατορίας, ἥτις εἶνε ἡ ἑστία ἀνταγωνισμοῦ ἐχθρικῶν φυλῶν, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ διαμελίζηται;

«Δὲν φοβοῦμαι ποσῶς ἐν τῷ μέλλοντι τοὺς κινδύνους τοὺς ἐκ τῆς ὀθωμανικῆς διστακτικότητος. Προσθέτω δὲ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἐφαρμοζομένης τῆς λύσεως ταύτης εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ὑπὸ μίαν μορφήν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον λαθραίαν, παρεμβάσεις τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων εἰς τὰς νέας ζώνας. Ἡ Σερβία καὶ ἡ Βουλγαρία (δὲν ὁμιλῶ περὶ τῆς Ἑλλάδος) δὲν θὰ ἔχωσι πλέον τρόπον ἀναμίξεως εἰς τὴν Μακεδονίαν, οὕτω διῃρημένην.

«Τὸ ἄρθρον 3 τῆς συμφωνίας τοῦ Μύρστεγ προβλέπει περὶ διοικητικῆς τινος διαρρυθμίσεως τῆς Μακεδονίας. Ἀλλ' ἂν αἱ Δυνάμεις θεωρῶσι τὴν μεταρρύθμισιν ὡς ἐξηρτημένην εἰς τὸ μέλλον ἐκ τῆς εἰρηνοποιήσεως τῆς Μακεδονίας, ἡμεῖς φρονοῦμεν καὶ ἐπὶ γεγονότων στηριζόμενοι ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὅλως τοὐναντίον, ἡ εἰρηνοποίησις ἢ θὰ ἦνε τὸ λογικὸν ἀποτέλεσμα τῆς διοικητικῆς διανομῆς κατὰ τὴν ἐθνικὴν μέθοδον ἢ οὐδέποτε θὰ πραγματοποιηθῇ».

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Μπουρντὼν περὶ τῆς θέσεως τῶν Δυνάμεων πρὸ τοιαύτης λύσεως ὁ κ. Θεοτόκης ἀπήντησεν·

«— Ἡ συμφωνία τῶν Δυνάμεων εἶνε βεβαίως ἀναγκαία πρὸ παντὸς ἄλλου διὰ τὸ εἰρηνικὸν τοῦτο ἔργον.

«Καὶ ἡ συμφωνία θὰ ἐπετυγχάνετο, ἂν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ἦσαν ἀφιλοκερδεῖς. Ἀλλὰ δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ κατηγορηματικῶς, ὅτι αἱ Δυνάμεις πᾶσαι εἶνε ἐξ ἴσου ἀφιλοκερδεῖς.

«Καὶ ἀφ' ἧς—ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Θεοτόκης—ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις περὶ τοιαύτης λύσεως προκύπτει τὸ ζήτημα τοῦ ἂν ἡ Βουλγαρία θὰ κατέχῃ λιμένα ἐν τῇ Μεσογείῳ.

«Τοῦτο εἶνε τὸ κύριον πρόβλημα καὶ ἐν τούτῳ συνοψίζεται πᾶν ὅ,τι καλοῦσι ζήτημα Ἀνατολικόν. Ἐπὶ τούτου ἡ γνώμη τῆς Ἑλλάδος εἶνε γνωστὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅλη ἡ Θρᾴκη εἶνε ἑλληνική· οὐδ' ἐπιτρέπεται εἰς Ἕλληνα νὰ φαντασθῇ ποτε δυνατὴν ἀπόσπασιν τμήματος, ἥτις θὰ μᾶς ἐχώριζεν ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν τοῦ Βυζαντίου.

«Τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο εἶνε γενικοῦ εὐρωπαϊκοῦ συμφέροντος καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ νὰ συζητηθῇ, ἡ φωνὴ ἡμῶν ἴσως δὲν θὰ ἀκουσθῇ καὶ αἱ Δυνάμεις θὰ ἀποφασίσωσι περὶ ἡμῶν ἄνευ ἡμῶν.

«Ἀπομένει ὅμως εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν, ὡς Δυνάμεις τῆς Μεσογείου νὰ κρίνωσιν ἂν συμφέρῃ εἰς αὐτάς, ὅπως ἡ Βουλγαρία, ρωσσικὸς πρόσκοπος, φθάσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἂν θὰ δεχθῶσι νὰ ὑπογράψωσι συνάλλαγμα, ὅπερ ἅμα τῇ λήξει αὐτοῦ θὰ παραδώσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τὴν Ρωσσίαν καὶ θὰ κατιστήσῃ τὸν Εὔξεινον Πόντον λιμένα ρωσσικόν.

«'Αλλ' αὐτὸ εἶνε τὸ μέλλον.

«Τὸ παρὸν εἶνε, ὅτι αἱ τύχαι τῆς σπαρασσομένης Μακεδονίας εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία, ἂν πρόκειται νὰ λάβῃ ἀπόφασίν τινα, πρέπει νὰ τὴν λάβῃ ἐφ' ὅσον εἶνε καιρός. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἀμφιβάλλω ἂν θὰ εὕρῃ ἁπλουστέραν, λογικωτέραν καὶ θετικωτέραν λύσιν ἐκείνης, ἣν σᾶς ἐξέθηκα».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ ἐν Σόφιᾳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Ἡμερησία» (Δνέβνικ), ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς σημερινῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἐδημοσίευσε τελευταίως τὴν κατωτέρω συνέντευξιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε συντάκτης αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν βουλγάρου ὑπουργοῦ, στρατηγοῦ Πάπρικωφ.

— Τὸ βουλγαρικὸν κοινόν, εἶπεν ὁ δημοσιογράφος, ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν ἐνταῦθα ἔλευσιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμετέρου διπλωματικοῦ Πράκτορος κ. Γκέσσωφ, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὰ αἴτια τῆς προσκλήσεως ταύτης. Δύνασθε νὰ μᾶς ἀνακοινώσητε σχετικόν τι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος;

— Ὡς γνωρίζετε, ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργός, θέλω νὰ γίνω ἐνήμερος ὅλων τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων καὶ διὰ τοῦτο προσεκάλεσα τὸν κ. Γκέσσωφ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Μετ' αὐτοῦ συνωμίλησα ἐπὶ μακρόν, ὅπως διαφωτισθῶ καλλίτερον, καθ' ὅσον τὰ ἔγγραφα καὶ αἱ διάφοροι ἐκθέσεις ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων εἶνε, ὡς εἰξεύρετε, λίαν ἐκτεταμμέναι καὶ ἀπαιτοῦσι χρόνον πρὸς μελέτην.

— Ἡ ἔλευσις τοῦ κ. Γκέσσωφ μήπως ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως τῶν βουλγαρικῶν μετὰ τῶν τουρκικῶν σιδηροδρόμων;

— Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγὼ καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἠσχολήθημεν [illegible], ἀλλ' ἡ Βουλγαρία [illegible] αὐτῶν. Εἶνε γνωστόν, ὅτι ἡ Αὐστρία, ἡ Ρωσσία, ἡ Σερβία καὶ ἡ Ἑλλὰς παρεβάρυναν τὸν Σουλτᾶνον μὲ αἰτήσεις κατασκευῆς σιδηροδρόμων. Κατὰ συνέπειαν ὑπὸ τοιούτους ὅρους θὰ ἦνε ἄκαιρον νὰ παρουσιασθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐνώπιον τῆς Πύλης καὶ νὰ ζητῶμεν ἔκδοσιν ἰραδὲ διὰ τοιοῦτον σκοπόν. Μ' ὅλα ταῦτα ἐργαζόμεθα πάλιν πρὸς τοῦτο καὶ δὲν θὰ ἀφήσωμεν τὴν πρώτην κατάλληλον εὐκαιρίαν, ὅπως ἐπιτύχωμεν τοῦ ποθουμένου ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου. Ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν θὰ ἡσυχάσω πρὶν ἐξασφαλίσω τὴν ἕνωσιν τῶν σιδηροδρόμων, ἡ ὁποία ἔχει δι' ἡμᾶς μεγάλην ἐμπορικὴν καὶ στρατηγικὴν σημασίαν.

— Ἐσχάτως ἐσχολιάσθη ζωηρῶς εἰς ὅλους τοὺς κύκλους ἡ πρότασις τοῦ ἄγγλου ὑπουργοῦ κ. Ε. Γκρέϋ περὶ διορισμοῦ γενικοῦ Διοικητοῦ ἐν Μακεδονίᾳ. Σεῖς ἠσχολήθητε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ νομίζετε, ὅτι δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ τι ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν;

— Πράγματι ἐν τῇ ἀγγλικῇ Βουλῇ ἀνεκινήθη τελευταίως τοιοῦτον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ὅμως περιωρίσθη μόνον εἰς συζητήσεις καὶ αἰσθηματολογικὰς ἀγορεύσεις πρὸς ὄφελος τῶν μακεδονικῶν πληθυσμῶν. Ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις δυστυχῶς εἶνε ἠναγκασμένη νὰ παίξῃ πρόσωπον ἁπλοῦ θεατοῦ. Δὲν πιστεύω νὰ κατορθωθῇ ὁ διορισμὸς γενικοῦ Διοικητοῦ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐφ' ὅσον αἱ Δυνάμεις δὲν ἔρχονται εἰς πλήρη συμφωνίαν, ὅπερ εἶνε δύσκολον. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπιτευχθῇ ἐν μέρει τοιαύτη συνεννόησις πάλιν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου θὰ παρουσιάσῃ δυσκολίας καὶ θὰ ἀπαιτήσῃ βίαν καὶ αὐστηρότητα, καθ' ὅσον ὁ Σουλτᾶνος δὲν ἐννοεῖ πολὺ ἀπὸ παρακλήσεις καὶ φιλοφρονήσεις. Ἐκτὸς τούτου ἡ Τουρκία λέγει: ἐγὼ ἔχω Διοικητήν, τὸν Χιλμῆ πασσᾶν καὶ δὲν ἀναγνωρίζω Μακεδονίαν, εἰ μὴ μόνον βιλαέτια, οὐδὲν πλέον.

Βεβαίως τὸ 24ον ἄρθρον τῆς Βερολινείου Συνθήκης προβλέπει τὸν διορισμὸν γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας, ὅπως ἐγίνετο ἄλλοτε καὶ ἐν Κρήτῃ. Τοῦτο εἶνε μέτρον δικαιότατον καὶ ἀποτελεῖ ἓν βῆμα πρὸς τὴν αὐτονομίαν τῆς χώρας.

— Κύριε ὑπουργέ, κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας ἡ δρᾶσις τῶν διαφόρων ἐνόπλων ὁμάδων ἐν Μακεδονίᾳ ἤρχισε νὰ χαλαροῦται ἐπαισθητῶς.

— Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐποχήν. Αἱ συμμορίαι δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἐν γένει ὅμως παρατηρεῖται ἐλάττωσις αὐτῶν. Τοῦτο ἄλλως τε ἀποτελεῖ τὴν προσπάθειαν τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως. Θὰ μεταχειρισθῶμεν ὅλα τὰ μέσα, ὅπως ἐκμηδενίσωμεν τὰς συμμορίας, ὅσον ἐξαρτᾶται τοῦτο ἀφ' ἡμῶν. Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ἐπιβάλλεται εἰς τὴν βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ τεθῇ πλέον τέρμα εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διατυπουμένας κατηγορίας, ὅτι ἡμεῖς ὑποστηρίζομεν τὰ ἔνοπλα στίφη.

Προκειμένου περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις βεβαίως θὰ ἀσχολῆται καὶ θὰ παρακολουθῇ αὐτό, μάλιστα κατὰ τὸ σημερινὸν ὀξὺ στάδιον, ὄχι ὅμως ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐγείρωμεν θόρυβον καὶ ἀνωφελεῖς ἐπιδείξεις, ἀλλὰ διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΤΙΤΤΟΝΙ ΕΝ ΤΗι ΙΤΑΛΙΚΗι ΒΟΥΛΗι

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ τὴν Πέμπτην, ὡς ἀναμένετο, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας κ. Τιττόνι προέβη εἰς τὰς ἑξῆς σοβαρωτάτας δηλώσεις ἐν σχέσει μὲ τὰ σιδηροδρομικὰ σχέδια τῆς Αὐστρίας.

»Ἀπαντῶν, εἶπεν, εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ [illegible], κύριοι βουλευταί, νὰ ἀνακοινώσω ὑμῖν, ὅτι τόσον ἐγώ, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅσον καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις, ὄχι μόνον ἐγνωρίζομεν τὰ σιδηροδρομικὰ ταῦτα σχέδια τῆς Αὐστρίας, ἀλλὰ καὶ ἐνεκρίναμεν αὐτὰ πληρέστατα.

»Ἀλλ' οὔτε κύριοι ἠδυνάμεθα νὰ ἀνταγωνισθῶμεν ἢ ν' ἀντιστρατευθῶμεν εἰς τὰ αὐστριακὰ ταῦτα σχέδια, **νομικῶς ἀπορρέοντα ἐκ τῆς βερολινείου συνθήκης,** *ἡ ὁποία δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Αὐστρίαν νὰ κατασκευάσῃ τὸ ὑπὸ μελέτην σιδηροδρομικὸν σύμπλεγμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἑνώσῃ διὰ μέσου τῆς Μητροβίτσης τὴν Βιέννην μὲ τὰς Ἀθήνας.*

»Δυνάμει λοιπὸν τῆς Βερολινείου συνθήκης οὐδόλως ἠδυνάμεθα νὰ μὴ συγκατατεθῶμεν εἰς τὰ σχέδια ταῦτα τῆς Αὐστρίας. Ἄλλως τε, κύριοι, καὶ ἡ Ἰταλία ἔλαβε τὰ ἀνάλογα ἀντάλλαγματα, διότι ἀπεζημιώθημεν ἤδη ἐπαρκῶς διὰ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Αὐστρίας, ὅπως κατασκευασθῇ ἡ νέα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Δουνάβεως—Ἀδριατικοῦ, ἡ ὁποία μέλλει νὰ παράσχῃ πλείστας ὅσας ὠφελείας εἰς τὸ Ἰταλικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν Ἰταλικὴν ναυτιλίαν.

ΜΠΑΡΤΙΑΛΙ. Εἶνε σύμφωνοι ὅλαι αἱ Δυνάμεις κύριε ὑπουργέ;

ΤΙΤΤΟΝΙ. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε σύμφωνοι ὅλαι αἱ Δυνάμεις, πλὴν τῆς Ἀγγλίας, ἥτις **ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ τηρήσῃ οὐδετερότητα,** *διότι φοβεῖται μήπως τὰ σχέδια ταῦτα ματαιώσωσι τὰς* **μακεδονικὰς μεταρρυθμίσεις.**

Ὀφείλω ὅμως νὰ ἐπιπροσθέσω, κύριοι, ὅτι πᾶσαι αἱ ἄλλαι Δυνάμεις δὲν κατέχονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν φόβων, καὶ ὅτι εἶνε ἀποφασισμέναι, ὄχι μόνον νὰ μὴ ἀντιδράσωσιν εἰς τὰ σχέδια ταῦτα τῆς Αὐστρίας, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι ἀπὸ κοινοῦ, ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας, νὰ ὑποστηρίξωσι ταῦτα καὶ νὰ ἐπενεργήσωσι παρὰ τῷ Σουλτάνῳ, ὅπως τὸ ταχύτερον ἐπιτραπῇ ἡ ἕνωσις **τῶν εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων μετὰ τῶν ἑλληνικῶν.**

Κατὰ τὴν γνώμην μου, κύριοι, ἡ Ἀγγλία ἄνευ λόγου τινὸς φοβεῖται, ὅτι ἡ ἕνωσις αὕτη τῶν σιδηροδρόμων ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ματαιώσῃ τὰς μακεδονικὰς μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας νῦν φιλοτεχνοῦσιν αἱ Δυνάμεις. Τοιοῦτος κίνδυνος οὐδαμοῦ ἀναφαίνεται.

Τὸ μακεδονικὸν ζήτημα, κύριοι, εἶνε ἀνάγκη νὰ λυθῇ ταχέως καὶ νὰ δικανονισθῇ, ὅπως αἱ Δυνάμεις ἀποφασίσωσιν.

Ἡ ὕπαρξις σήμερον ἐν Μακεδονίᾳ Τουρκικοῦ στρατοῦ μᾶλλον βλάπτει, διότι οὗτος δὲν δύναται νὰ προλάβῃ τὴν ἐπιτελουμένην αἱματοχυσίαν.

Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῶσι ταχέως αἱ μεταρρυθμίσεις **καὶ πρὸς τοῦτο εὑρίσκονται ἐν ὁμοφωνίᾳ αἱ Δυνάμεις** *παρὰ τοὺς ἀγγλικοὺς φόβους.*

»Καταλήγων κύριοι βουλευταί, ὀφείλω νὰ δηλώσω ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις, φρονοῦσα ὅτι ἡ συγκοινωνία εἶνε εἷς μέγας παράγων ἐξημερώσεως τῶν λαῶν, θὰ προτείνῃ εἰς τὰς λοιπὰς Δυνάμεις, ὅπως τώρα, κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων, τὸ σιδηροδρομικὸν ζήτημα καὶ ἡ ἕνωσις τῶν Εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποτελέσωσιν ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ μακεδονικοῦ προγράμματος, διότι τοῦτο κατὰ τὴν γνώμην μου εἶνε ὁ πρόδρομος τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀγρίαν σφαγήν, ἥτις τελεῖται ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ τὸ χυνόμενον ἀθῶον αἷμα.

Χειροκροτήματα ζωηρὰ ἐκάλυψαν τοὺς λόγους τούτους τοῦ κ. Τιττόνι.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Πρακτορείου ἐκ Βελιγραδίου, συζητουμένου εἰς τὴν Σερβικὴν Βουλὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Στογιάνοβιτς ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ συμπάθειαι τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς Σερβίας [illegible] ἠδύναντο ἴσως νὰ ἐξασκήσωσι δυσμενῆ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν Σερβοβουλγαρικῶν σχέσεων.

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Πάσσιτς τῷ ἀπήντησεν, ὅτι αἱ συμπαθεῖς ἐκδηλώσεις τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἀπηχήσωσιν εὐμενῶς εἰς τὸ σερβικὸν Ἔθνος. Ὁ κ. Πάσσιτς προσθέτει, ὅτι ἡ Σερβία ἀκολουθεῖ εἰς τὰ Βαλκάνια πολιτικήν, συνοψιζομένην ὡς ἑξῆς: Τὰ Βαλκάνια [illegible] βαλκανικοὺς [illegible].

Ἡ σερβικὴ [illegible] βοῦσα [illegible] Αὐστρ[illegible] πει [illegible] σκο[illegible] καὶ ὅτι [illegible] ὅλ[illegible] ροδρόμων [illegible] ἀπο[illegible] νὰ [illegible] παρ[illegible] μιᾶς [illegible] ἀπὸ [illegible] θεω[illegible] τοῦ Ἀδριατικοῦ.

Ἡ [illegible] πέξε[illegible] νεύσῃ [illegible] χώρησιν [illegible] ὅτι αἱ σχέσεις [illegible] μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου εἶνε καλαί, [illegible] ἐν τούτοις οὐχὶ τόσον θερμαί, ὅσον θὰ ἦτο ἐπιθυμητόν. [illegible] μετὰ τῆς Ρουμανίας σχέσεις εἶνε φιλικαί. Ἡ Ρουμανία ὑπεσχέθη εἰς τὴν Σερβίαν νὰ τὴν συντρέξῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν σιδηροδρόμων, ἥτις τὴν ἐνδιαφέρει. Ἡ Σερβία προσπαθεῖ ἐξ ἄλλου νὰ βοηθήσῃ τὴν εἰρηνικὴν πολιτικήν, ἣν ἀκολουθεῖ ἡ Εὐρώπη.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΚ ΘΡΑΚΗΣ

Κων)πολις, 27 Φεβρουαρίου. — Ὡς βόμβα ἐνέσκηψεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἡ εἴδησις τῆς δολοφονίας τοῦ ἀτυχοῦς α΄. διερμηνέως τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γενικοῦ Προξενείου κ. Θ. Ἀσκητοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἦτο γνωστότατος, ἀπολαύων πολλῶν καὶ μεγάλων συμπαθειῶν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤσκει τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1895—1902.

Τὸ πρῶτον τηλεγράφημα, τὸ ἀγγέλλον τὸ βδελυρὸν ἔγκλημα, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ προξένου κ. Ἀλεξανδροπούλου πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος, ἐπηκολούθησαν δὲ αὐτὸ καὶ πολλὰ ἄλλα τηλεγραφήματα ἰδιωτικά, οὕτως ὥστε τὸ νέον κακούργημα τοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου δὲν ἤργησε νὰ γνωσθῇ εἰς εὐρὺν κύκλον ἐνταῦθα, εὐρύτατα ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Παροικίας σχολιαζόμενον.

Ἐν τῷ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος τηλεγραφήματί του ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γενικὸς Πρόξενος λέγει, ὅτι προέβη πάραυτα εἰς συντονώτατα διαβήματα παρὰ τῷ νομάρχῃ Ρεούφ πασσᾷ, ἀπαιτήσας τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν δολοφόνων, περὶ τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν κατηγορηματικαὶ διαβεβαιώσεις καὶ ὅτι ὁ ἀναβρασμὸς τῆς ἑλληνικῆς παροικίας Θεσσαλονίκης εἶνε ἀκράτητος κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, καιρίως θλιβεὶς ἐπὶ τῷ ἀώρῳ θανάτῳ τοῦ Ἀσκητοῦ, τὸν ὁποῖον ἰδιαίτατα ἐξετίμα, συνελυπήθη ἀμέσως διὰ τηλεγραφήματος θερμοτάτου τὴν ἀπορφανισθεῖσαν μητέρα αὐτοῦ, διατάξας συγχρόνως τὸν Γενικὸν Πρόξενον κ. Π. Ἀλεξανδρόπουλον ὅπως καταθέσῃ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ ἐκ μέρους τῆς τε πρεσβείας καὶ τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει Γενικοῦ Προξενείου βαρύτιμον στέφανον.

Ἐπὶ ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου καὶ τὴν ἐπομένην τῆς Κυριακῆς αἱ σημαῖαι τῆς τε Β. Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξενείου ἦσαν μεσίστιοι εἰς ἔνδειξιν πένθους.

Εἰς τὰ ἔντονα διαβήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ κ. Γρυπάρης προέβη ἄνευ ἀναβολῆς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ, ἐδόθη ἀπάντησις, ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις θὰ τιμωρήσῃ τοὺς δράστας παραδειγματικῶς.

Τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ πληροφοροῦμαι, ὅτι σκέψις ἐπικρατεῖ ἐν τῇ ἐνταῦθα πρεσβείᾳ, ὅπως ἐπιμνημόσυνος τελετὴ γίνῃ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ οὕτω οἰκτρῶς δολοφονηθέντος προξενικοῦ ὑπαλλήλου.

Κατ' ἰδιωτικὰς πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης οἱ αὐτόθι ὁμογενεῖς προτίθενται νὰ συλλέξωσιν ἐράνους πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τὸν δολοφονηθέντα Ἀσκητήν.

[illegible] κρατοῦνται 20 Βούλγαροι.

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Βούλγαρος πράκτωρ ἐτηλεγράφησε ψευδῶς, ὅτι ὁ Ἀσκητῆς ἐδολοφονήθη διὰ προσωπικοὺς λόγους.

Τὸ θῦμα πρὶν ἀποθάνῃ κατέθεσεν, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἀπεπειράθησαν κατ' αὐτοῦ δολοφονίαν οἱ Βούλγαροι.

*

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης προέβη εἰς παραστάσεις παρὰ τῷ Μ. Βεζύρῃ διὰ τὴν ἐν τῷ Καζᾷ Βερροίας καταστροφὴν τῆς πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Καλῆς Πέτρας.

Ἡ κατὰ τῆς μονῆς ταύτης ἐπιθέσασα συμμορία ἀπετελεῖτο ἐκ Βουλγάρων καὶ Ρουμανιζόντων, ἐφόνευσε δὲ τὸν Ἡγούμενον, 7 καλογήρους καὶ 4 ἐργάτας.

Διὰ τὸ νέον τοῦτο βδελυρὸν κακούργημα τῶν Βουλγάρων τὸ Πατριαρχεῖον [illegible] καὶ πρὸς τὰς Δυνάμεις.

*

[illegible] τὰ Πατριαρχεῖα [illegible] πρὸ ἑβδομάδος καὶ ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Συνόδου νεώτερος τεσκερές, ἤτοι ἔγγραφον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῶν θρησκευμάτων, ἀφορῶν τὸν Μητροπολίτην Σερρῶν κ. Γρηγόριον.

Διὰ τοῦ ὑπουργικοῦ τούτου ἐγγράφου ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐπανέρχεται ἐπὶ τῶν ἀπηρχαιωμένων διαδηλώσεων τῶν Σερρῶν, ἐπ' ἀφορμῇ τῆς κηδείας τοῦ ἐθνομάρτυρος Παναγιώτου καὶ ἀποδίδει αὐτὰς εἰς μυστικὰς ἐνεργείας τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ δηλοῦται, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον ὀφείλει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μὴ ἐνθαρρύνῃ τὰς παρομοίας πράξεις τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ τοὐναντίον νὰ προλαμβάνῃ αὐτὰς διὰ τῶν ὁδηγιῶν καὶ τῶν παρορμήσεων του πρὸς τοὺς ῥηθέντας ἀρχιερεῖς.

Θεωρῶ περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι καὶ εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἔγγραφον τοῦτο, ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ προηγούμενα τὰ ἀφορῶντα τὸν Μητροπολίτην Σερρῶν, οὐδεμία ἀπεδόθη σοβαρὰ σημασία.

*

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 2 τρέχοντος ἐτελέσθη ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς πρεσβείας μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ δολοφονηθέντος α΄ διερμηνέως μας Θ. Ἀσκητοῦ, εἰς ὃ παρέστησαν αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ὡς καὶ πλεῖστοι τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία ὑπῆρξε καὶ εἶνε πάντοτε ὁ ἕτερος παράγων, ἐφ' οὗ ἐρείδεται τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν μεγαλεῖον, διὰ τοῦτο ἡ ἐξέλιξις καὶ ἡ πρόοδος αὐτῆς δέον νὰ παρακολουθῆται ὑφ' ἡμῶν μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἀτμήρης ναυτιλία τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Μεσογείῳ, τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ καὶ τοῖς Ὠκεανοῖς ἔκαμε τοιαύτας προόδους κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1899 καὶ ἐντεῦθεν, ὥστε παρίσταται ὡς μέγιστος παράγων, παλλαπλῶς καὶ πολυειδῶς ἐξυπηρετῶν τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἀνταγωνίζεται σήμερον πρὸς ἄλλα μεγάλα ἔθνη.

Περὶ τῶν ἐκτελεσθεισῶν προόδων ἐν τῇ ἀτμήρει ἑλληνικῇ ναυτιλίᾳ δίδουσι χώραν πρὸς ἐκτίμησιν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί, τοὺς ὁποίους ἀναγράφει ἡ συνάδελφος τοῦ Πειραιῶς «Σφαῖρα».

»Τῷ 1883 εἴχομεν 50 ἀτμόπλοια τόννων 24 χιλιάδων. Τῷ 1898 ἀτμόπλοια 145 τόννων 94,000, τῷ 1904 ἀτμόπλοια 213 τόννων 335,000 καὶ τῷ 1907 ἀτμόπλοια 257, τόννων 406,000. Ἤτοι κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας εἰκοσιπενταετίας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτμοπλοίων ἐπενταπλασιάσθη, ἡ δὲ χωρητικότης εἶνε 16κις μείζων.

»Κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1907 κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς 2,209 ἀτμόπλοια, ἐξ ὧν 892, ἅπαντα ἑλληνικά, ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τόννων 215,985 καὶ 1,377 ἀτμόπλοια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τόννων 1,710,294.

»Τὰ καταπλεύσαντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀτμόπλοια ὑποδιαιροῦνται κατὰ σημαίας ὡς ἑξῆς:

»Ἑλληνικὰ [illegible] 217,491, Αὐστριακὰ 179, τόν. 279, 171, Ἀγγλικὰ 126 τόν. 201,037, Ἰταλικὰ 111 τόν. 102,404, Γερμανικὰ 91 τόν, 147,159, Ρωσσικὰ 83 τόν. 148,402, Γαλλικὰ 80 τόν. 153, 406, Βουλγαρικὰ 31 τόν. 23,653, Ὀλλανδικὰ 22 τόν 22,334, Σαμικὰ 12 τόν. 1,556, Δανικὰ 8 τόν. 8,283, Ὀθωμανικὰ 6 τόν. 3,523 Βελγικὰ 5 τόν. 6.730, Νορβηγικὰ 3 τόν. 4,877, Ἀμερικανικὸν 1 τόν. 268.

Ἤτοι ἐν ὅλῳ 1,317 τόννων 1,710, 294.

»Κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τοῦ 1907 κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς 2,333 ἀτμόπλοια, ἐξ ὧν 986, ἅπαντα ἑλληνικά, ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τόννων 246,665 καὶ 1.346 ἀτμόπλοια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τόννων 1710,294. Τὰ καταπλεύσαντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀτμόπλοια ὑποδιαιροῦνται κατὰ σημαίας ὡς ἑξῆς:

»Ἑλληνικὰ ἐξωτερικοῦ ἀτμόπλ. 579 τόν. 500,092, Αὐστριακὰ 188 τόν. 285,263, Ἀγγλικὰ 133 τόν. 217,090, Ἰταλικὰ 115 τόν, 187,394 Γερμανικὰ 93 τόν. 153, 641, Ρωσσικὰ 81 τόν. 152,559 Γαλλικὰ 79 τόν. 138,927, Βουλγαρικὰ 25 τόν. 18,370, Ὀλλανδικὰ 24 τόν. 23,985, Ὀθωμανικὰ 12 τόν. 5,625, Βελγικὰ 9 τόν. 11,221, Δανικὰ 4 τόν. 3,235, Νορβηγικὰ 2 τόν. 2,735, Ἀμερικανικὸν 1 τόν. 268, Σουηδικὸν 1 τόν. 1,056.

»Ἤτοι ἐν ὅλῳ 1,346 τόν. 1,702, 461.

»Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1907 παρατηροῦνται αἱ ἑξῆς μεταβολαὶ εἰς τὰ καταπλεύσαντα ἀτμόπλοια κατὰ σημαίας. Τὰ ἑλληνικὰ ἠλαττώθησαν κατὰ 60 ἀπέναντι τῶν καταπλευσάντων τῷ 1906, ἀλλὰ παρουσίασαν μείζονα χωρητικότητα καὶ τοῦτο διότι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τὰ ἀγοραζόμενα ἢ ναυπηγούμενα ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια εἶσι μείζονα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀφοπλιζομένων. Τὰ αὐστριακὰ διατηροῦσι τὴν δευτέραν θέσιν μὲ μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτμοπλοίων καὶ μὲ αὔξησιν τῆς χωρητικότητος. Τὰ ἀγγλικὰ κατέλαβον τὴν τρίτην θέσιν, παρουσιάσαντα αὔξησιν κατ' ἀριθμὸν καὶ χωρητικότητα. Τὰ ἰταλικὰ ἀπολέσαντα τὴν τρίτην θέσιν ἐσημείωσαν μείωσιν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτμοπλοίων καὶ αὔξησιν εἰς τὴν χωρητικότητα. Τὰ γερμανικὰ ηὔξησαν σπουδαίως κατά τε τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χωρητικότητα, διότι τῷ 1906 κατέπλευσαν 163 πλοῖα τόννων 252,000 ἐν ᾧ τῷ 1907 ἀνῆλθον εἰς 184 τόννων 300,000. Ἐπίσης ηὔξησαν κατ' ἀριθμὸν καὶ χωρητικότητα τὰ γαλλικὰ καὶ ρωσσικά. Τοιαύτη ἡ καθόλου κίνησις τῆς ἑλληνικῆς ἀτμήρους ναυτιλίας, ἡ ὁποία καθ' οἷον δήποτε τρόπον καὶ ἂν ἐξετασθῇ ἀποτελεῖ πάντοτε μέγα καὶ σπουδαῖον κεφάλαιον ἐθνικῆς δυνάμεως.

ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΠΑΝΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
Ὁδὸς Σταδίου (ἔναντι Βασιλ. σταύλων).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ